

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 45. WARSZAWA, DNIA 13 PAŹDZIERNIKA 1923 Rok V.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

191. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 października 1923 L. 8950 VI. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.
192. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 września 1923 L. 1775/V, w sprawie zwrotu opłat za zaginione, uszkodzone i obrabowane przesyłki pocztowe w ruchu wewnętrznym.

Zarządzenia:

193. Opłata za telegramy do Irlandji.
194. Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego w obrocie między Polską a zagranicą.
195. Zmiana w postępowaniu z paczkami do 1,000,000 Mk. i ponad 1,000,000 Mk. wartości.

Okólniki: Wykaz władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową. — Pobieranie opłaty za zwrotne poświadczenia wypłaty (potwierdzenia wypłaty) przekazów czekowych P. K. O. — Wykaz książeczek wkładcowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. — Zguby i kradzieże legitymacji. — Sprostowanie. — Konkursy.

Dział nieurzędowy: Cena podręcznika do nauki działu administracji pocztowej i przepisów oscbowych.

Ustawy i rozporządzenia.

191

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 października 1923 r. L. 8950/VI w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw № 44 poz. 310) podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz zarządzam co następuje:

1. Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują od 15-go października 1923 r. z wyjątkiem opłat miesięcznych, co do których podwyżka wchodzi w życie dopiero z dniem 1-go listopada 1923 roku oraz opłat

kwartalnych i rocznych, które obowiązują dopiero od 1-go stycznia 1924 roku.

Korespondencji, nadanej przed dniem 15 października, a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu, nie należy obciążać dopłatą.

2. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 20.000 mk. pol., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecane przesyłki listowe do zagranicy równa się 1.000.000. mk. pol.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon répons international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

a) za kupon nowy wartości 50 cent.	10.000 mk.
b) „ „ dawny „ 25 „	5.000 „

3. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od dnia 15 października 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych wymienionych pod pozycją 17 i 18 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od 1-go listopada 1923 r. Adresaci więc, którzy zapłacili za umówiony lub skrócony adres względnie za doręczenie im telegramów do kilku miejsc za cały rok zgóry, winni uzupełnić różnicę za czas od 1 go listopada do końca roku.

Począwszy od 1 go stycznia 1924 r. winni ci interesanci, którzy powyższe należitości zapłacą zgóry, złożyć pisemną deklarację, że obowiązują się uścić wszelkie nadwyżki związane z każdorazową zmianą taryfy.

4. Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Czechosłowacji, Rumunii, Węgier i W. M. Gdańska.

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Czechosłowacji i Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej, do Węgier pojedynczej wewnętrznej plus 7 (siedem) centymów, do W. M. Gdańska od wyrazu 7 (siedem) ct.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

5. W ruchu telegraficznym między polskim G. Śląskiem a niemieckim G. Śląskiem obowiązuje wewnętrzna taryfa telegraficzna.

6. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 15-go października 1923 r. z wyjątkiem abonamentowych opłat telefonicznych, które obowiązują od 1-go listopada 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

- a) do sieci miejscowej w Warszawie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Zagłębiu Boryslawskim i Dąbrowskiem mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy, odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa przy nadawa-

niu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30 i 33;

- b) w województwach Poznańskim i Pomorskim obowiązują tylko należności budowlane to znaczy §§ 6, 7, 8, 9 i 10 następnie §§ 22, 23, 24 i 25 dalej należności za rozmowy międzymiastowe tj. §§ 26, 27, 28, 29, 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia tj. §§ 31, 32 i 33, wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty abonamentowe nie będą dogodnie mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1-ym listopada 1923 r. Wszyscy inni abonenci winni dopłacić różnicę od 1-go listopada b. r. do końca roku.

Podwyższone należności za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z Austrią i Czechosłowacją.

7. W ruchu telefonicznym polskiej części okręgu przemysłowego na G. Śląsku z niemiecką częścią okręgu przemysłowego oraz w ruchu telefonicznym z Niemcami obowiązuje wewnętrzna taryfa niemiecka. W ruchu telefonicznym z W. M. Gdańskiem obowiązują stawki w centymach, a mianowicie:

do 25 kilometrów	25 cent.
„ 50 „	50 „
„ 100 „	75 „
i za każde dalsze 100 kil.	25 „

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą.

Stawki we frankach i centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

8. Podwyższone opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

- a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
 b) w obrocie z Polski do obszarów W. M. Gdańska z wyjątkiem pozycji 10, 11c i 12 taryfy pocztowej, w miejsce których obowiązują postanowienia zawarte w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 31 z 1922 i Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 32 z 1922 r. oraz opłaty za telegramy i rozmowy telefoniczne, w miejsce których obowiązują postanowienia punktu 4 i 7 niniejszego rozporządzenia.

9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15-go października 1923 r., z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszem rozporządzenia, a w szczególności ustęp pierwszy § 10 rozporządzenia Minist. P. i T. L. 8440/VI z dnia 12 września 1923 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 42 poz. 171 ex 1923).

Minister: *Moszczyński.*

A. TARYFA POCZTOWA.

I. Obrót wewnętrzny.

1	Listy zwykłe:		
	a) obrót miejscowy:		
	do wagi 250 gramów	6.000.—	
	b) obrót zamiejscowy:		
	do wagi 20 gramów	6.000.—	
	ponad 20 gr. do 250 gramów	12.000.—	
	urzędowe ponad 20 gr. do 2000 gr.	12.000.—	
2.	Kartki pocztowe: (niezależnie od należytości za blankiet urzędowego nakładu)		
	a) pojedyncze	3.000.—	
	b) z odpowiedzią	6.000.—	
3.	Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach	600.—	
4.	Druki zwykłe:		
	do wagi 25 gramów	600.—	
	" " 50 "	1.200.—	
	" " 100 "	2.400.—	
	" " 250 "	5.000.—	
	" " 500 "	7.000.—	
	" " 1000 "	10.000.—	
	urzędowe ponad 1000 gr. do 2000 gr.	10.000.—	
5.	Druki dla ociemniałych;		
	do wagi 500 gramów	50.—	
	" " 1000 "	100.—	
	" " 1500 "	150.—	
	" " 2000 "	200.—	
	" " 2500 "	250.—	
	" " 3000 "	300.—	
6.	Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty)		
	do wagi 250 gramów	5.000.—	
	" " 500 "	7.000.—	
	" " 1000 "	10.000.—	
7.	Próbki towarów		
	do wagi 100 gramów	3.000.—	
	" " 250 "	5.000.—	
	" " 500 "	7.000.—	
	" " 1000 "	10.000.—	

8. Przesyłki mieszane:

do wagi 250 gramów	5.000.—
„ „ 500 „	7.000.—
„ „ 1000 „	10.000.—

9. Czasopisma:

Oplata od każdego egzemplarza czasopisma wynosi:

za czasopismo do wagi 25 gr.	25%	opłaty za druki do wagi 25 gr.
„ „ „ „ 50 „	25%	„ „ „ „ „ 50 „
„ „ „ „ 100 „	15%	„ „ „ „ „ 100 „
„ „ „ „ 250 „	15%	„ „ „ „ „ 250 „
„ „ „ „ 500 „	15%	„ „ „ „ „ 500 „
„ „ „ „ 1000 „	15%	„ „ „ „ „ 1000 „

Za czasopisma wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie oblicza się należność według łącznej wagi obydwu numerów.

Oplaty pocztowe za czasopisma mają być pobierane jak dotychczas z góry miesięcznie względnie kwartalnie.

10. Przekazy zwykłe, zleceniowe i pobraniowe:

a)	do	5.000	300.—
ponad	5.000 „	10.000	500.—
„	10.000 „	50.000	1.000.—
„	50.000 „	100.000	1.500.—
„	100.000 „	250.000	2.500.—
„	250.000 „	500.000	5.000.—
„	500.000 „	1.000.000	10.000.—
„	1.000.000 „	2.000.000	17.000.—
„	2.000.000 „	3.000.000	24.000.—
„	3.000.000 „	4.000.000	30.000.—
„	4.000.000 „	5.000.000	36.000.—
„	5.000.000 „	6.000.000	42.000.—
„	6.000.000 „	7.000.000	47.000.—
„	7.000.000 „	8.000.000	52.000.—
„	8.000.000 „	9.000.000	56.000.—
„	9.000.000 „	10.000.000	60.000.—

Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu zwykłego lub telegraficznego wynosi 10.000.000 mk.

Za użycie odcinków przekazów do przesyłania pisemnych wiadomości uiszcza się należność jak za kartki pocztowe przez nalepienie znaczka pocztowego. Od należności tej są wolne jedynie krótkie zapiski, wskazujące wysokość wpłaconej kwoty, imię i nazwisko wpłacającego data wpłaty, oraz wyjaśniające cel i tytuł wpłaty przy przekazach:

- a) władz i urzędów do władz i urzędów,
- b) władz i urzędów do stron prywatnych,
- c) stron prywatnych do władz i urzędów.

b) Opłata za przekazy telegraficzne składa się z: opłaty od kwoty przekazowej jak przy zwykłych przekazach pocztowych (pod a), opłaty manipulacyjnej za sporządzenie osobnego telegramu przekazowego w kwocie 500 mk. za każdy poszczególny przekaz telegraficzny, ponadto z opłaty za blankiet telegraficzny, z opłaty za telegram przekazowy i ewentualne prywatne doniesienie pisemne nadawcy zależnie od ilości słów, oraz opłaty za pośpieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane „poste-restante”.

11. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe zamknięte (opieczętow. przez nadawcę):

a) należność za list zwykły do 20 gramów	6 000.—
„ „ „ „ „ 250 „	12 000.—
„ „ „ „ „ urzęd. ponad 20 gr. do 2000 gr.	12 000.—
b) należność za polecenie	6 000.—
c) należność od deklarowanej wartości za każde 100.000 marek lub część tychże	1 000.—

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należność od wartości w podwójnej wysokości.

Za listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi i t. p. (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 27 z 1920 r.) pobiera się:

Oprócz należności jak za list zwykły odpowiedniej wagi i należności za polecenie—należność od wartości:

do 10.000 marek	5.—
„ 50.000 „	20.—
„ 100.000 „	25.—
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25.—

12. Paczki:

do wagi 1 kg.	10 000.—
„ „ 5 „	50 000.—
„ „ 10 „	100 000.—
„ „ 15 „	150 000.—
„ „ 20 „	200 000.—

Za paczki kas i urzędów skarbowych, państw. z dotacjami i nadmiarami kasowemi, oraz za paczki P. K. K. P.:

do wagi 25 kg.	250 000.—
„ „ 30 „	300 000.—

Za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z połączoną wartością pobiera się oprócz tego:

a) należytość od wartości za każde 100.000 mk. lub część tychże	1000 —
b) przy paczkach ponad 1.000.000 mk. wartości: dodatkową należytość manipulacyjną od każdej paczki	5000. —

Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. nr. 27 z 1920 r.) pobiera się:

prócz opłaty od wagi jak wyżej, tylko należytość od wartości:

do 10.000 mk.	5. —
„ 50.000 „	20. —
„ 100.000 „	25. —
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25. —

Za paczki władz i urzędów skarb. i państwowych nie pobiera się należytości manipulacyjnej.

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

Należytości przy nadaniu:

Polecenie przesyłek pocztowych	6000. —
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	6000. —
b) po nadaniu	12000. —
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	6000. —
b) po nadaniu	12000. —
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	6000. —
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	3000. —
Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki	20000. —
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa	6000. —

Nieuiszczoną przez nadawcę opłatę dodatkową za „poste restante” (przy zwykłych przesyłkach listowych) pobiera się od odbiorcy w pojedynczej wysokości.

Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:

a) przesyłki polecanej	2000. —
----------------------------------	---------

b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	3000.—
c) paczki, za każde 5 kg. wagi	10000.—
d) telegramu	2000.—

Należytości przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:

A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:

a) do 10.000 mk.	50.—
b) ponad 10.000 mk. do 100.000 mk.	500.—
c) ponad 100 000 mk. do 300.000 mk.	2000.—
d) „ 300 000 „ „ 500.000 „	4000 —
e) „ 500.000 „ „ 1.000 000 „	5000 —
Za każdym dalszym 1.000 000 mk. lub jego część	5000.—

B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sierocy, pensje rencistów prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszy Skarbu Państwa:

a) do 100 000 mk. nie pobiera się żadnej należności	
b) ponad 100.000 mk.	100.—

Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należności.

C) paczek:

— w Warszawie:

do 5 klg.	12.000.—
„ 10 „	16.000.—
„ 15 „	20.000.—
„ 20 „	24.000.—

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg.	10000	6000	4000
„ 10 „	12000	10000	6000
„ 15 „	16000	12000	10000
„ 20 „	20000	16000	2000

Do miejscowości pierwszej klasy należą:

Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borysław, Bydgoszcz, Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Gór., Drohobycz, Dziedzice, Grudziądz, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Lwów, Łomża, Łódź, Nowy-Sącz, Płock, Poznań, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Włocławek, Zakopane, Zawiercie.

Do miejscowości II klasy należą:

Andrychów, Biała Podl., Bełz, Biecz, Bochnia, Bolechów, Borszczów, Brodnica, Brody, Bóbrka, Buczacz, Bursztyn, Brzesko, Brzeżany, Brzozów, Chełmno, Chełmża, Chodorów 2, Chodzież, Chojnice, Chorostków, Ciechanów Maz., Czarnków, Czortków, Dąbrowa k. Tarnowa, Delatyn, Dębica, Dobromil, Dolina, Dubiecko, Dukla, Dynów, Frysztat, Gniezno, Gostyń, Gorlice, Grodziec k. Żabkowic, Gródek Jagielloński, Grzymałów, Halicz, Horodenka, Husiatyn, Inowrocław, Iwonicz, Jarocin pom., Jaworów, Jędrzejów, Kałusz, Kamionka Strumiłowa, Kańczuga, Kępno, Kęty, Kolbuszowa, Komarno, Kopyczyńce, Kościan, Kościeszyn, Kossów, Koźmin, Krotoszyn, Krosno, Kruszwica, Krynica, Kutry, Leszno, Leżajsk, Lipno Warsz., Lisko, Lubaczów, Lublin, Łańcut, Łowicz, Łuck, Łuków, Mielec, Mielnica, Międzychód, Mława, Mogilno, Monasterzyska, Mościska, Nadwórna, Nakło, Nisko, Nowy Targ, Oborniki, Oleszyce, Opatów kiel., Ostrołęka, Ostrów-Łomż., Ostrów-Pozn., Ostrówice, Ostrzeszów, Oświęcim, Ottynia, Pilzno, Peczeniżyn, Pleszew, Podhajce, Podwoleczyska, Posada Olchowska, Przemyślany, Przeworsk, Rabka, Radom, Radomsko, Radomyśl Wielki, Radymno, Radziechów, Rawa Ruska, Rawicz, Rogoźno, Rohatyn, Ropczyce, Rozwadów, Roźniatów, Równe Wołyńskie, Rudki, Rudnik n. Sanem, Rymanów, Rypin, Sądowa Wisznia, Schołdnica, Sędziszów, Sieniawa, Sieradz, Sierpc, Skała, Skałat, Skierniewice, Skole, Śniatyn, Sokał, Sokółów k. Rzeszowa, Srem, Środa, Starogard, Stary Sambor, Strzelno, Strzyżów, Suwałki, Świecie, Szamotuły, Szczakowa, Szczawnica, Tarnobrzeg, Tczew, Tłumacz, Tłuste, Tomaszów Rawski, Trembowła, Truskawiec, Trzebinia, Turka n. Stryjem, Trzemeszno, Tustanowice, Tyczyn, Uhnów, Ustrzyki Dolne, Wąbrzeźno, Węgrowiec, Wejherowo, Wieliczka, Wieluń, Wierzbnik, Wolsztyn, Września, Zabłotów, Zagórz, Zaleszczyki, Zbaraż, Zborów, Złoczów, Żmigród, Żółkiew, Żydaczów, Żywiec.

Do miejscowości III klasy należą: pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde

5 kg. wagi 10.000.—

Za skrytki lub przegródki miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet	100.000.—
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	200.000.—
c) dla paczek wyłącznie w Warszawie	1.000.000.—
w innych miejscowościach	600.000.—

atę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki (za przegródki nie) pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania płatnej skrytki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

(Patrz Dz. Urz. Nr. 2 z 1921 r. str. 27).

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę	6.000.—
najwyżej za jedną paczkę	120.000.—

Od opłaty składowego są wolne:

- dzień doręczenia (wydania) adresu pomocniczego odbiorcy i nadto;
- w miejscowym okręgu doręczeń, bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni;
- przy paczkach adresowanych „poste-restante“ dalsze cztery dni
- w zamiejscowym okręgu doręczeń—dalszych 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod

- do d) wolne są, aż do dnia odbioru również wszystkie niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki	6.000.—
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	6.000.—
Duplikat poświadczenia nadania	6.000.—
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	6.000.—
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy	6.000.—

Należytość za zawiadomienie o niedoręczalności przy większej ilości paczek, nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę, do tego samego odbiorcy pobiera się tylko raz.	
Należytość za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	6.000.—
Należytość za pośrednictwo przy oceniu:	
a) przesyłek listowych.	2.000.—
b) paczek	10.000.—
Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek w Gdańsku, z wyjątkiem paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej	10.000.—
Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.	
Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy oceniu miesięcznie	60.000.—
Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeśli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, natenczas dolicza się należytość za pośrednictwo przy oceniu.	
Upoważnienie wyłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę	6.000.—
Pełnomocnictwo:	
a) do jednorazowego odbioru przesyłek	1.000.—
b) stałe do odbioru przesyłek	10.000.—
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie . . .	60.000.—
Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowymi opłata dodatkowa	6.000.—
Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie	60.000.—
Pisma Sądowe do stron w województwie lwowskiem, krakowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem.	
a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu	3.000.—
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości . .	6.000.—
II. Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej części województwa śląskiego,	
(Obrót wewnętrzny).	
1) Małe paczki jednokilogramowe (w obrocie z innymi dzielnicami wykluczone)	10.000.—
2) Paczki w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego do wagi 5 kg.	35.000.—
„ „ 10 „	70.000.—
„ „ 15 „	110.000.—
„ „ 20 „	150.000.—

Paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych, oraz P.K.K.P.

do wagi 25 kg.	200.000.—
„ „ 30 „	250.000.—

w obrocie z innemi dzielnicami Polski jak pod A I 12.

3. Przekazy.

Kwoty przekazowe mogą być wpłacane:

- w obrocie wewnętrznym górnośląskiej części województwa śląskiego w walucie polskiej lub niemieckiej,
- w obrocie z innemi dzielnicami Polski: tylko w walucie polskiej.

Od przekazów wpłaconych w walucie niemieckiej pobiera się opłaty podane pod A I 10 w stosunku kwoty, uzyskanej przez przeliczenie marek niemieckich na marki polskie według kursu dekadowego.

4. Doręczenia pospieszne: w obrocie wewnętrznym i w obrocie z innemi dzielnicami Polski uiszczą nadawca:

a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń	10000.—
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym)	
rzeczywiste koszta posłańca najmniej	10000.—
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	20000.—
b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń, niezależnie od należytości za doręczenie	10000.—
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) niezależnie od należytości za doręczenia, najmniej	10000.—
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym)	20000.—

5. Doręczenie paczek:

do wagi 5 kg.	4000.—
„ „ 10 „	6000.—
„ „ 15 „	10000.—
„ „ 20 „	12000.—
za doręczenie paczki gazetowej	4000.—

6. Poświadczenie nadania zwykłej paczki 1000.—

7. Za zlecenie:

a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,	
b) za czynność okazania do inkasa	6000.—
c) za zrealizowanie zlecenia, od każdych rozpoczętych 10000 mk. zainkasowanej kwoty	10.—

	d) za zwrot przyjętego weksła, zaprotestowanego weksła i protestu, opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi.	
	e) należność za wniesienie protestu z tytułu zlecenia.	20000.—
8.	Należność za żądanie powtórnego okazania zlecenia, lub przesyłki za pobraniem	3000.—
9.	Za pobrania:	
	a) należność za pobranie	6000.—
	b) za czynność pobrania, od każdego rozpoczętych 10000 mk. pobranej kwoty	10.—
10.	Za wypłatę z konta listu kredytowego: za każde 10000 mk.	100.—
11.	Za dworcowe przesyłki gazetowe (w ruchu z innymi dzielnicami Polski niedopuszczone) miesięcznie za każdy egzemplarz	500.—
	najmniej miesięcznie	5000.—
	Za dworcowe przesyłki gazetowe, zamówione w drugiej połowie miesiąca (od 15-go lub później), pobiera się połowę należności, najmniej jednak 5000 mk.	
12.	Urzędowe poświadczenie doręczenia przesyłki (tylko w obrocie wewnętrznym)	3000.—
13.	Za nadanie przesyłek przy użyciu skrzynki umieszczonej na wozach kolei miejskich	500.—
14.	Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki w ruchu miejscowym zapomocą jazdy	5000.—
15.	Za zwrot niewysłanej jeszcze przesyłki	500.—
16.	a) za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienie przekazane już zostało nakładcy	3000.—
	zresztą	1000.—
	b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innej osoby w miejsce pierwotnego abonenta	3000.—
17.	Za wystawienie: a) legitymacji pocztowej	6000.—
	b) karty składowej	3000.—
18.	Informacja poza godzinami urzędowymi o nadejściu przesyłek poste restante	3000.—
19.	Należność manipulacyjna przy umowach co do badania uprawnienia do podejmowania przesyłek zgłaszającego się po ich odbiór	3000.—
20.	Za wydanie zwykłych przesyłek w urzędzie, rocznie	10000.—
21.	Roczna należność za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	12000.—
22.	Za skrytki zwykle kwartalnie	120000.—
	„ „ większe kwartalnie	250000.—

23.	Należytość za dodatkowe dostarczenie czasopism	3000 —
24.	Należytość za wymianę zepsutych znaczków pocztowych	10.—
25.	Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem, za każde 1000 marek lub ich część	50.—
	najmniej miesięcznie	6000.—
26.	Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia	6000.—
27.	Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	6000.—
28.	Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	3000.—
29.	Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:	
	a) do 10 km.	10000.—
	b) ponad 10 km.	20000.—
	od 10 kg. do 20 kg.:	
	a) do 10 km.	20000.—
	b) ponad 10 km.	40000.—
30.	Za jazdę pocztą od kilometra	6000.—
31.	Za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu :	3000.—
32.	Należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:	
	a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie	3000.—
	b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma	50.—

Opłaty wyszczególnione pod II 7, 8, 16, 17a, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32 obowiązują także w województwach poznańskim i pomorskim.

III Obrót z zagranicą.

1) Liсты zwykłe:

- a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
- do wagi 20 gramów 8000.— mk.
 - za każde dalsze 20 gramów. 5000.— „
- b) do innych krajów:
- do wagi 20 gramów 10000.— mk.
 - za każde dalsze 20 gramów. 5000.— „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu—niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłatą odpowiednią 4500 mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłatą odpowiednią 6000 mk.

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów—szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów—szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów 2000 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:

za każde 500 gramów 50 mk.

b) do innych krajów:

za każde 500 gramów 1000 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów 2.000 mk.

najmniej jednak 10.000 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbkki towarów:

za każde 50 gramów	2.000 mk.
najmniej jednak	4.000 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych.)

za każde 50 gramów	2.000 mk.
------------------------------	-----------

przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

- a) tylko druki i próbki:
najmniej 4.000 mk.
- b) również papiery handlowe:
najmniej 10.000 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe; jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) Polecenie przesyłek listowych 10.000 mk.**9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:**

- a) przy nadaniu 10.000 mk.
- b) po nadaniu 20.000 „

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub poleconych 20.000 mk.**11) Należytość za doręczenie pośpieszne (przez ekspresa) . . . 20.000 „****12) Zadanie wycofania lub zmiany adresu:**

- a) drogą pocztową 20.000 „
- b) drogą telegraficzną, należytość za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 6000 mk.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możliwości, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

IV. Specjalne opłaty pocztowe na Górnym Śląsku.

a) W obrocie z niemiecką częścią Górnego Śląska obowiązuje wewnętrzna taryfa pocztowa z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

1. Paczki do 3 klg.	9.000.000	mk.	niem.
od 3 " do 5 klg.	140.000.000	"	"
" 5 " " 6 "	16.000.000	"	"
" 6 " " 7 "	18.000.000	"	"
" 7 " " 8 "	20.000.000	"	"
" 8 " " 9 "	22.000.000	"	"
" 9 " " 10 "	24.000.000	"	"
" 10 " " 11 "	26.000.000	"	"
" 11 " " 12 "	28.000.000	"	"
" 12 " " 13 "	32.000.000	"	"
" 13 " " 14 "	36.000.000	"	"
" 14 " " 15 "	40.000.000	"	"
" 15 " " 16 "	44.000.000	"	"
" 16 " " 17 "	48.000.000	"	"
" 17 " " 18 "	52.000.000	"	"
" 18 " " 19 "	56.000.000	"	"
" 19 " " 20 "	60.000.000	"	"
paczki gazetowe do wagi 5 kgl.	7.000.000	"	"

za paczki z podaną wartością pobiera się od każdych 1.000.000 mk. niemieckich podanej wartości: 10000 mk. niem.;

za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości. Za paczki pilne pobiera się należytość od wagi w potrójnej wysokości. Ponadto dolicza się należytość za doręczenie pospieszne, o ile nie chodzi o paczki poste-restante. Za paczki ochronne pilne, pobiera się należytość w potrójnej wysokości, jak za paczki zwykłe.

2. Przekazy mogą być wpłacane tylko w walucie niemieckiej.

Opłata wynosi: do 600.000.000 mk. n., 6.000.000 mk. n.
ponad 600.000.000 mk. n. do 1.200.000.000 " " 12.000.000 " "
za każde dalsze 1.200.000.000 mk. niem. 6.000.000 " "

Najwyższa kwota przekazu pocztowego lub telegraficznego w obrocie z niemieckim Górnym Śląskiem: 25.000.000.000 mk. niem., zaś kwota pobrania i zlecenia 50.000.000.000 mk. niem.

3. Zlecenia pocztowe:

a) opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi;

- b) za czynność okazania do inkasa, za każdy niewykupiony walor 4.000 mk. pol.
 c) za zrealizowanie zlecenia, za każdy wykupiony walor 6.000 " "
 d) za przekazanie kwoty pobranej ze zlecenia, pobiera się opłatę jak za przekaz.

Należytość pod b), c) i d) potrąca się z kwoty pobranej za zlecenia.

4) Przesyłki za pobraniem:

- a) należytość za transport;
 b) należytość za pobranie przy przesyłkach listowych 2000 mk. pol. przy paczkach od każdych 600.000.000 mk. niem. kwoty pobranej 60.000.000 mk. niem.
 c) należytość za czynność pobrania przy przesyłkach listowych 3.000 mk. pol.

5. Pospieszne doręczenie.

Za pospieszne doręczenie:

- a) przesyłek listowych w miejscowym okręgu doręczeń 4.000.000 mk. niem.
 w zamiejscowym okręgu doręczeń 12.000.000 " "
 b) paczek:
 w miejscowym okręgu doręczeń 6.000.000 " "
 w zamiejscowym okręgu doręczeń 16.000.000 " "

Wszystkie opłaty określone w walucie niemieckiej, pobiera się w markach niemieckich lub w polskich, w tym ostatnim wypadku przelicza się marki niemieckie na marki polskie według kursu dekadowego.

6. W obrocie z Niemcami obowiązują opłaty wyszczególnione pod III) oraz IV a 2, 3, 4 i 5.

Ponadto za paczki zwykłe:

do 5 kg.	50 c.
ponad 5 " do 10 kg.	1 fr. — "
" 10 " " 15 "	1 " 50 "
" 15 " " 20 "	2 " — "

przeliczone na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu.

Za paczki z podaną wartością pobiera się ponadto:

- a) należytość manipulacyjną 10 c.;
- b) należytość asekuracyjną 50 c. za każde 300 franków, przeliczone na marki polskie w sposób wyżej podany.

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.**I. Obrót wewnętrzny.**

№ porz	PRZEDMIOT	Należy- tości	UWAGI
		Marek	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu najmniej jednak	 6000 60000	 Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne, pobierają dodatkową należność na rzecz skarbu kolejowego, którą ustala każdorazowo Min. Kolei Żelaznych. Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 60000 mk., zaś za każdy następny wyraz 6000 mk.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu najmniej jednak	 18000 180000	 Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 180000 mk., zaś za każdy następny wyraz 18000 mk. Telegramy pilne do stacji kolejowych przyjmuje się tylko na odpowiedzialność nadawcy.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą = RP _x =: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	 6000 60000 1000	 Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Poza to ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną = RPD _x =: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	 18000 180000 1000	 Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Poza to ilość wyrazów opłacanej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	3000	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse“ przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone. W telegramach prasowych są niedopuszczone znaki konwencjonalne z wyjątkiem =TMx = (patrz poz. 10).
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	1200	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu =TC=: 25% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t.p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obojętnie.
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykle =PC= b) telegraf. pilne =PCD= c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi t. j.	60000 180000 6000	O doręczeniu telegramu ze znakiem =PCP= zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowym (D. U. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18). W ruchu z zagranicą zawiadomienie to wysyła się listem opłaconym według zagranicznej taryfy.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony =PR= jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony =GPR= pobiera się należytość pocztową wyłącznie za samo polecenie listu t. j.	6000	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należytości.

№ porz.	P Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
10	Za telegramy o kilku adresach =TMx=:		Należytość za odpisy pobiera się tyle razy ile jest adresów mniej jeden.
	a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego . . .	12000	Znaki konwencjonalne jak np. =RP=, =XPP=, =XPT= i t. d. umieszczają się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem =D=, =TC=, które umieszczone przed pierwszym adresem obok znaku =TMx= odnoszą się do wszystkich adresów.
	b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego . . .	24000	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP= opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram:		Za telegramy ze znakami =XPP= lub =XPT= różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadawcy cały depozyt
	a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości .	50000	O doręczeniu telegramu =XPT= posłańcem zawiadania urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy.
	b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności na żądanie nadawcy	30000	O doręczeniu telegramu =XPP= posłańcem zawiadania urząd oddawczy bezpłatnym pismem służbowym urząd nadawczy.
	lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztową.		W obu wypadkach należy zawsze podać, ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za odbytą drogę. Za doręczenie telegramu ze znakami =XPP= lub =XPT= nie pobiera posłaniec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T. Nr. 5 ex 1923 str. 75 pkt. 10).
			Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy-	U W A G I
		tości	
		Marek	
			=XPP= i =XPT= - niedopuszczone, zaś telegramy ze znakiem konwencjonalnym = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.
12	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże	10000	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należytości za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom za każde 100 słów lub część tychże.	4000	Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone, niemniej jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie.
14	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	6000	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
15	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	20000	Prośba o wydanie duplikatu ani też sam duplikat nie podlegają opłacie stempłowej.
16	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego:		Prośba o wydanie odpisu telegramu ani też sam odpis nie podlegają opłacie stempłowej.
	a) do stu słów	20000	Odpis sporządza się nazwykłym blankiecie telegraficznym np.:
	b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po	4000	„Odpis telegramu“ (tytuł)
	c) za blankiet telegraficzny na odpis	1000	„ (tekst telegramu) „Za zgodność“ (podpis i pieczęć urzędu).
17	Za każdy umówiony lub skrócony adres:		Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	200000	
	b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	150000	

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
18	Za doręczenie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) w innych urzędach kwartalnie	200000 150000	<p>Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczenia im telegramów do kilku miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 18.</p> <p>Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należność w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza.</p> <p>Abonenci, którzy opłacili należność za cały rok z góry, dopłacają różnicę z powodu podwyższenia taryfy w stosunku proporcjonalnym.</p> <p>Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należności w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 17.</p>
19	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie otelegrafowanego	20000	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
20	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	6000	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
21	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	6000	<p>Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stempłowej.</p> <p>Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu.</p>

N ^o poz.	P R Z E D M I O T	Należy-	U W A G I
		tości	
		Marek	
22	Za odebranie telegramu na pocztę (poste restante (GP) lub w telegrafii (telegraphic restant TR.)	3000	Należytość za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona. Opłatę pobiera się wyłącznie przy nadaniu telegramu.
23	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym.	10000	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
24	Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz poz. 11).	3000	Należytość ściąga się od nadawcy telegramu ze znakami =XPP=lub=XPT= przy zwrocie ewentualnej nadwyżki przedpłaty (depozytu) lub gdy się zwraca cały depozyt. Nadwyżka lub cały depozyt zwraca się w terminie sześciotygodniowym od dnia wysłania do nadawcy zawiadomienia o zwrocie.
25	Za blankiet telegraficzny nadawczy	1000	

II. Obrót z zagranicą.

Czechosłowacja: *)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego 12000 mk.

Rumunja: *)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego 12000 mk.

Węgry: *)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego równa się pojedynczej opłacie wewnętrznej plus 7 centymów za tranzyt przez Czechosłowację.

*) Należytości uboczne, mianowicie:

za =PC= należy pobierać jak za telegram o 5 wyrazach według stawek ustalonych dla tych krajów,

za =PCD= jak za pilny telegram o 5 wyrazach według stawek ustalonych dla tych krajów,

za =PR= jak za list polecony do zagranicy,

za GP = jak za polecenie listu do zagranicy i

za =TMx= według taryfy wewnętrznej.

W. M. Gdańsk: **)

opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 7 centymów.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polsk.

Stawki do innych krajów:

patrz „Zagraniczna taryfa telegraficzna“ (Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. nr. 26 ex 1922)

C. TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

I. Sieć telefoniczna.¹⁾

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) Sieci lokalnych,
- b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą abonamentu (§13).

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczególnych rozmów (§ 27).

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną lub
- b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centralne pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczt i Telegr.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy;²⁾

**) Należności uboczne, mianowicie:

za =FC=, =PCD=, =PR=, =GPR= i =TMx= należy pobierać według taryfy zagranicznej.

¹⁾ Nie obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

²⁾ Patrz § 35.

- a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:
dla sieci z ilością do 100 abonetów	teren w promieniu 1 klm.		
„ „ „ od 101 do 2000 abon.	„ „	2 „	
„ „ „ „ 2001 wzwyż	„ „	3 „	
- b) druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. Należności.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należności, a mianowicie:

- a) ¹⁾ abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejeż jednorazowo po 1.000.000 mk. za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej.
- b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 1.200.000 mk.;
- c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 1.000.000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

- a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 1.000.000 mk.
- b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 1.200.000 mk.
- c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 1.400.000 mk.,

¹⁾ Patrz § 31.

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (1.400.000 mk.) za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego, t. j. należytości według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;

c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;

d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przy czem ich budowę uskutecznia się za opłatą należytości podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju 1.000.000 mk.

b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 1.200.000 „

c) za przenies. do innego lokalu tego samego budynku 1.400.000 „

d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (1.400.000 mk.) według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:

w obrębie strefy pierwszej 1.000.000 „

„ „ drugiej 1.200.000 „

e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta . . . 1.000.000 „

f) gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne i zatrzymują dawne swe numery tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po 300.000 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobierają się zgóry przed oddaniem telefonu do użytku. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, jeżeli wogóle jakąkolwiek budowę rozpoczęto, winien jest proszący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów, jeżeli one nic nie straciły na tej wartości i dadzą się ponownie użyć.

§ 11. Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

- a) Na słupach drewnianych za każde 100 metrów pojedynczego przewodu rocznie 50.000 mk.
- b) Na słupach żelaznych za każde 100 metrów pojedynczego przewodu rocznie 120.000 „
w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu przewodów państwowych na słupach umieszczonych.
- c) Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie 150.000 „
- d) Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie 300.000 „

Należytości wymienione pod lit. *a, b, c i d* § 11 za współużywanie państwowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych przez prywatnych koncesjonariuszów mieszczą już w sobie należytości za konserwację przewodów koncesjonowanych, którą wykonywać mają tylko techniczne organa państwowe. Dopuszczenie organów koncesjonariuszy prywatnych do konserwacji tych przewodów jest niedopuszczalne ze względów zasadniczych. Wykonanie dowieszania na liniach państwowych koncesjonowanych przewodów telefonicznych należy wyłącznie do państwowych organów.

Wykonanie to skutecznie się będzie za zwrotem rzeczywistych kosztów budowy, t. j. robocizny i materiałów, lub też za zwrotem rzeczywistych kosztów robocizny przez koncesjonariusza, o ile on sam dostarczy materiałów. Materiały dostarczone przez koncesjonariusza winny w zupełności odpowiadać typom państwowym.

W razie wygaśnięcia, unieważnienia lub zrzeczenia się koncesji, zdjęcie prywatnych urządzeń telefonicznych z linii państwowych wyko-

nują tylko państwowe organa techniczne za zwrotem rzeczywistych kosztów, które ponosi koncesjonariusz.

Koszty pod a) i b) winny być uiszczone przez koncesjonariusza przed rozpoczęciem robót liniowych.

§ 12. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach, rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej, prócz opłat przewidzianych w § 11, obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należności za użytkowanie kabla podziemnego, zapomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 3.600.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej*)

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą zapomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu,
- b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególniej rozmowy.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) Abonament prywatny. Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.

*) W województwie poznańskim i pomorskim nie obowiązują paragrafy: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

b) Abonament zbiorowy. Do tej kategorii zaliczają się aparaty urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

c) Abonament publiczny. Do tej kategorii zaliczają się aparaty dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności,

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną zapomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.
	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.
	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.
	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.
	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.
	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.	przepr.

§ 16. *) Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski kwartalnie		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	w dwójkę	w trójkę	w czwór- kę
			Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
I	do 50	1	300 000	720 000	1500 000	180 000	120 000	90 000
II	od 51—100	1	600 000	1200 000	2400 000	360 000	240 000	180 000
III	od 101—2000	2	1200 000	2100 000	4200 000	720 000	540 000	420 000
IV	od 2001—5000	3	1800 000	3300 000	5100 000	1200 000	840 000	720 000
V	ponad 5000	3	3000 000	4800 000	6000 000	1800 000	1440 000	1200 000

*) Abonenci katowickiej sieci okręgowej załączeni do central w Katowicach i Królewskiej Hucie należą do IV grupy abonamentu; abonenci innych central pomocniczych katowickiej sieci okręgowej należą do III grupy abonamentu.

Abonenci innych sieci poza katowicką siecią okręgową należą do grup od I—III, zależnie od ilości abonentów w danej sieci.

Abonenci poszczególnych czterech grup dzielą się na trzy kategorie według zasad przewidzianych w § 14 lit. a) b) i c).

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- a) za każdy aparat dodatkowy 75 % opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- b) za dzwonek dodatkowy mk. 84000.—
- c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) „ 84000.—
- d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy „ 180000.—
- e) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 120.000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za $\frac{1}{2}$ roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 120.000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 600.000 mk. rocznie.

§ 21*). Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną,

*) § 21 nie obowiązuje na polskim Górnym Śląsku (patrz uwaga do § 16).

oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17 dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 klm.	1.800.000
od 11 do 20 klm.	2.400.000
od 21 do 30 „	3.600.000
od 31 do 40 „	4.800.000
od 41 wzwyż	6.000.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani być mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się periodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość stwierd. w dn. 31/III powoduje zmianę tar. od 1 lipca

„ „ „ 30/VI „ „ „ 1 października

„ „ „ 30/IX „ „ „ 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do rozmów z abonentami miejscowej sieci i otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi

telefonicznemu. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefonu nie używano.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wylacza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przy czem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Poczty przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przy czem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do 25 kl. po mk.	20000.—
„ „ „ 50 „ „	40000.—
„ „ „ 100 „ „	60000.—
„ „ „ 200 „ „	100000.—
i za każde dalsze 100 „ „	20000.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

*§ 28. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą

*) Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności zgóry. Poza tem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą

chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek bądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie $\frac{1}{5}$ część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Za cofnięcie rozmowy prasowej pobiera się $\frac{1}{5}$ opłaty przypadającej za rozmowę prasową. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N” do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 20000 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepianie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 6000 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowemi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc lub jedno południe	10000 mk.
Miesięcznie za jednorazowe dziennie	120000 „
„ za dwurazowe dziennie	240000 „

chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednakże między konkurującymi władzami jest policja państwowa, to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo.

Jeżeli do skutecznego połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupu i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę, jednakże najmniej 240000 mk.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową, prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 10000 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 100000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się za każde 100 słów lub część tychże 10000 mk.

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się za każde 100 słów lub część tychże 4000 mk.

Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. Opłaty

ważne tylko na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament, który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	3.000.000 mk.
„ „ od 51 do 100 abonent. włącznie	5.000.000 „
„ „ „ 101 „ 200 „ „ „	5.400.000 „
„ „ „ 201 „ 500 „ „ „	7.000.000 „
„ „ „ 501 „ 1000 „ „ „	8.000.000 „
„ „ „ 1001 „ 5000 „ „ „	9.000.000 „
„ „ „ 5001 „ 20000 „ „ „	11.000.000 „

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metr. lub część tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie . . . 200.000 mk.

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

1) Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm strefą drugą.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:

1) Patrz § 4 i § 6.

od każdej stacji rocznie 600.000 mk.
za każdą inną boczną stacją rocznie 800.000 „

b) Jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 metr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie. 200.000 mk.

c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie 800.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „ 1.200.000 „
„ trzech „ „ „ 1.500.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą 1.800.000 „

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie 720.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „ 1.440.000 „
„ trzech „ „ „ 1.800.000 „
„ więcej jak trzech połączeniach z centralą 2.000.000 „

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą przy jednym połączeniu z centralą rocznie 80.000 mk.

przy dwóch połączeniach z centralą rocznie 120.000 „
„ trzech „ „ „ 150.000 „
„ więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenie z centralą rocznie 40.000 mk. więcej, t. j. 190.000 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowym załączeniu za każdą boczną stacją z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie 80.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacyj o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowym załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacyj o szeregowym załączeniu, koszta własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże koszta rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie 80.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36, lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 480.000 mk.
w innym wypadku rocznie 900.000 „

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 320.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stację 480.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 200.000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 80.000 mk.
3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.
4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane, jak przy stacjach głównych według § 35.
5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość, jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktry, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 80.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 80.000 „
3. Za drugi mikrofon rocznie 120.000 „
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 120.000 „
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie 80.000 „
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki, rocznie 80.000 „
7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.

8. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 7 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwonek, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie 80.000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak np. zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo doziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszta.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny również uważa się za boczną stację (§ 36); opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 320.000 mk.

2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów 150.000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wigotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie 400 000 mk.

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 400.000 mk.

192

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 września 1923 roku L. 1775/V w sprawie zwrotu opłat za zaginione, uszkodzone i obrabowane przesyłki pocztowe w ruchu wewnętrznym.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw. P. P. Nr. 44 poz 310) zarządzam co następuje:

§ 1.

W razie zaginięcia zwykłej przesyłki listowej, Zarząd pocztowy nie zwraca ani uiszczonych opłat za przesłanie ani opłaty reklamacyjnej.

§ 2.

Za zaginioną poleconą przesyłkę listową zwraca Zarząd pocztowy tylko opłatę reklamacyjną.

§ 3.

W wypadkach zaginięcia, całkowitego zniszczenia lub całkowitego ograbienia listu z podaną wartością, paczki z podaną wartością lub paczki bez podanej wartości, zwraca Zarząd pocztowy uiszczone opłaty za przesłanie i opłatę reklamacyjną. Opłaty od podanej wartości nie zwraca.

§ 4.

Opłaty wyszczególnione w § 2 i 3 zwraca Zarząd pocztowy tylko w wypadkach, w których obowiązany jest do wypłaty odszkodowania za samą przesyłkę.

§ 5.

Zwrócone opłaty pocztowe nie podlegają opłacie stemplowej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 października b. r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister: *Moszczyński.*

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministra P. i T. z dnia 21 września 1923 r. L. 1775/V.

§ 1.

Zwrot opłat pocztowych zarządza Dyrekcja (Inspektorat), której podlega nadawczy urząd pocztowy, względnie Dyrekcja, która przyznaje odszkodowanie.

§ 2.

Przypadające do zwrotu opłaty pocztowe wypłaca się sposobem podanym w tut. rozporządzeniu z dnia 16 grudnia 1922 roku L. 1583/V (Dz. U. M. P. i T. Nr. 57). Asygnowane do zwrotu opłaty pocztowe za przesyłki pocztowe, podobnie jak zwroty opłat telegraficznych i telefonicznych zapisują wydziały rachunkowe D. P. i T. do osobnego miesięcznego „wykazu zwrotów z opłat”. Wykaz ten winien być następnie odesłany do Wydziału I I. K. R. w Bydgoszczy do 15 dnia po miesiącu sprawozdawczym. Zwroty te mają być zarachowane do odpowiednich liter § 19 wydatków zależnie od ich tytułów.

§ 3.

Zwrócone opłaty pocztowe ściąga się z winnych funkcjonarjuszów, a w braku winnych przyjmuje się na rachunek Skarbu Państwa.

Zarządzenia.

193

Począwszy od 1 października b. r. wynosi **Opłata za telegramy do Irlandji.** opłata za wyraz telegramu zwykłego z Polski do Wolnego Państwa Irlandji trzydzieści dziewięć centymów. Urzędy należące do Irlandji oznaczono w drugiej kolumnie międzynarodowego spisu nazwą „Grand Bretagne, Irlande”.

W wykazach telegramów zagranicznych, które sporządzają urzędy kontroli, należy relacje z Irlandją oddzielnie grupować.

L. 3486/IX z 26 września 1923 r.

194

Od 3 października b. r. podwyższono **Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego w obrocie między Polską a zagranicą.** w ruchu telegraficznym, telefonicznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 60.000 na 65.000 mk.

L. 3536/IX z dnia 29 września 1923 r.

Od 5 października b. r. podwyższono w ruchu telegraficznym telefonicznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 65.000 na 74.000 mk.

L. 3576/IX z 2 października 1923 r.

Od 7 października b. r. podwyższono w ruchu telegraficznym, telefonicznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 74.000 na 80.000 mk.

L. 3605/IX z dnia 4 października 1923 r.

195

Z dniem 15 października 1923 r. paczki bez **Zmiana w postępowaniu z paczkami do 1.000.000 mk. i ponad 1.000.000 mk. wartości.** podanej wartości i paczki do 1.000.000 mk. pol. (1.000.000 mk. niem.) wartości włącznie, należy uważać przy nadawaniu w obrocie wewnętrznym oraz w obrocie z polską częścią Górnego Śląska za paczki „zwykłe“ i przekazywać je sumarycznie, paczki zaś ponad 1.000 000 mk. pol. (1.000.000 mk. niem.) wartości, za paczki „wartościowe“ i przekazywać je szczegółowo.

Analogicznie należy postępować z powyższemi paczkami przy doręczeniu.

Niniejsze zarządzenie obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej łącznie z częścią górnośląską województwa śląskiego.

Zarządzenie M. P. i T. z dnia 8 sierpnia 1923 r. L. 1789/VII (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 35 poz. 144) znosi się.

W odnośnych podręcznikach służbowych oraz w rozporządzeniu z dnia 29/V — 1922 r. L. 1289/IV (Dz. Urz. nr. 23 z 1922 r. §§ 53 ust. 4 i 5, oraz 54 ust. 3 i 16) należy przeprowadzić odpowiednie sprostowania.

L. 2259/VII z 4 października 1923 r.

196

**Zmiana stawek
opłat stemplowych
od podań, załączni-
ków i świadectw
urzędowych.**

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 września 1923 roku, ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Rz. P. Nr. 93 poz. 744, zostały z dniem 1 października 1913 r. podwyższone czterokrotnie obowiązujące dotychczas od 1 lipca 1923 roku, stawki opłat stemplowych od podań, załączników do podań, oraz od świadectw urzędowych, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 29 1923 r. poz. 126.

Wobec tego poleca się wszystkim instytucjom pocztowym i telegraficznym sprostować odręcznie w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 20 1923 r. poz. 95 str. 412—417 taryfę opłat stemplowych, ustanowioną rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 czerwca 1923 r. i ogłoszoną w Dz. Urzęd. M. P. i T. Nr. 29 1923 r. poz. 126 w następujący sposób!

Poz.	1	liczbę	500.000	skreślić i wpisać	2.000.000
"	2	"	500.000	"	" 2.000.000
"	3a	"	500.000	"	" 2.000.000
"	3b	"	100.000	"	" 400.000
"	4a	"	500.000	"	" 2.000.000
"	4b	"	100.000	"	" 400.000
"	5	"	70.000	"	" 280.000
"	6	"	2.000.000	"	" 8.000.000
"	7	"	500.000	"	" 2.000.000
"	8a	"	2.000	"	" 8.000
"	8b	"	6.000	"	" 24.000
"	8c	"	30.000	"	" 120.000
"	9	"	30.000	"	" 120.000
"	10a	"	1.000	"	" 4.000
"	10b	"	6.000	"	" 24.000
"	11	"	700.000	"	" 2.800.000
"	11a	"	10.000.000	"	" 40.000.000

Poz. 12	liczbę	3.000.000	skreślić i	wpisać	12.000.000
" 13a	"	500.000	"	"	2.000.000
" 13b	"	100.000	"	"	400.000
" 14	"	70.000	"	"	280.000
" 15	"	10.000.000	"	"	40.000.000
" 16	"	14.000	"	"	56 000
" 17	"	14.000	"	"	56.000
" 18	"	6.000	"	"	24.000
" 19a	"	4.000	"	"	16.000
" 19b	"	10.000	"	"	40 000
" 20a	"	30.000	"	"	120,000
" 20b	"	6 000	"	"	24 000

L. 1793/III z 2 października 1923 r.

O k ó l n i k i.

Wykaz władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

W porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wymienionym niżej urzędem, podległym kompetencji tegoż Ministerstwa, przyznano z dniem 1 stycznia 1924 r., prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową na zasadach, określonych rozporządzeniem M. P. i T. z dn. 25 maja 1923 r. nr. 2527/V.

Wobec tego w wykazie władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 25/1923) wcześci 14 Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego należy, czyniąc odpowiednią uwagę co do terminu (1/I 1924) wejścia w życie nadanego uprawnienia, dopisać:

Urzędy parafialne	rzymsko-katolickie (obrz. łac.)
"	"
"	grecko-katolickie (obrz. grec.-kat.)
"	ormiańsko-katolickie (obrz. orm.)
"	prawosławne
"	ewangelicko-augsburkie
"	ewangelicko-reformowane
"	ewangelicko-unijne
"	ewangelickie wyznania augsburskie
"	" " helweckiego.

Ponownie zaznacza się, że wyszczególnione urzędy parafialne będą mogły korzystać z prawa ryczałtowania opłat za nadawane przesyłki listowe dopiero z dniem 1 stycznia 1924 r., przyzem ryczałtowaniu podlegać będzie cała korespondencja listowa tych urzędów.

Do końca zatem roku bieżącego korespondencja urzędów parafialnych winna być opłacana na zasadach ogólnych w sposób dotychczasowy.

Nr. 4465/V z 2 października 1923 r.

Pobieranie opłaty za zwrotne poświadczenia wypłaty (potwierdzenia wypłaty) przekazów czekowych P. K. O.

Dyrekcja Pocztovej Kasy Oszczędności stwierdziła ponownie, że mimo przypomnienia z dnia 25 czerwca 1923 r. L. 1185/III (Dz. Urz. M. P. i T. № 29 z r. 1923) urzędy pocztowe nadal nie pobierają należytej opłaty za zwrotne poświadczenia (potwierdzenia) wypłaty przekazów czekowych P. K. O. i nalepiają na tych zwrotnych poświadczeniach znaczki pocztowe dowolnej wartości.

Przypomina się tedy ponownie urzędom pocztowym iż w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15 lutego 1923 r. L. 351/III (Dz. Urz. M. P. T. № 11 poz. 55 z r. 1923) i okólnika Ministerstwa P. T. z dnia 26 marca 1923 r. L. 485/III (Dz. Urz. M. P. i T. № 15 z r. 1923) — *zwrotne poświadczenia wypłaty (potwierdzenia wypłaty) przekazów czekowych P. K. O. podlegają opłacie przewidzianej w każdorazowej wewnętrznej taryfie pocztowej dla zwrotnych poświadczeń (potwierdzeń) wypłaty po nadaniu.*

Winni nieprzestrzegania powyższych przepisów będą bezwarunkowo pociągani do odpowiedzialności.

L. 1739/III z 21 września 1923.

Wstrzymanie podjęcia obrotu pieniężnego w agencji pocztowej Jałówka.

Obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych oraz obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych P. K. O. w agencji pocztowej Jałówka z dniem 1 października r. b. nie został podjęty.

Wobec tego w okólniku o zaprowadzeniu obrotu pieniężnego w 14 agencjach poczt. (Dz. Urz. № 42/1923 str. 767) należy agencję Jałówka (poz. 9) skreślić.

L. 4483/V z 2 października 1923 roku.

Wykaz książeczek wkładowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są wzbronione.

	Miejsce wystawienia	Dzień	Nazwisko i Imię	Kwota złp.	Uwagi
223973	Wadowice	10 IX 23	Pjestrakówna Marja	złp. 40.—	
202079	Warszawa 14	14/VIII 23	Roszczyński Sergjusz	" 105.—	
39069	Kolomyja	9/IV 21	Nówacki Adolf	mk. 69.06	
86553	Chorzeliów	4/V 20	Kreidówna Helena	" 322.19	
214619	P. K. O.	12/VI 23	Berg Jan Ryszard	złp. 20.—	
215636	Poznań 1	29/VII 23	Niewilecka Helena	" 117.—	
230464	Bydgoszcz 1	23/VIII 23	Horak Zofja	" 35.—	

Rozwój sieci pocztowej i zmiany w zakresie ustroju i działania rządów i agencji pocztowych za miesiąc wrzesień 1923.

W czasie od 1 do 30 września br. uruchomiono: urząd pocztowy *Białozórka*, pow. Krzemieniec, *Kamionka lubartowska*, pow. Lubartów, *Wyszogródek*, pow. Krzemieniec oraz następujące agencje pocztowe:

Biała nad Horyniem pow. Sarny, *Brzezie k. Rybnika* pow. Rybnik, *Garbatka* pow. Kozienice, *Janowo k. Gniewa* pow. Gniew, *Maksymówka* pow. Zbaraż, *Sichów* pow. Lwów.

Reaktywowano agencję pocztową *Jarocin k. Niska*

Zamieniono agencje pocztowe na urzędy VI klasy: *Długosiodło*, *Porąbka k. Kęt* i *Solec-Zdrój*.

Ponadto uruchomiono pośrednictwo pocztowo-telegr. *Ligota Tworkowska* pow. Rybnik.

Zwinięto urząd pocztowy *Zakopane 2* i następujące agencje pocztowe z powodu braku kandydatów: *Antoniów*, *Beremiany*, *Koziowa*, *Łosiacz*, *Młodzieszyn*, *Płochocin*, *Spytkowice k. Chabówki*, *Zarwanica* i *Żelechów wielki*.

L. 3175/IV z 1 października 1923.

Zguby i kradzieże legitymacji.

Korowienko Konstanty, urzędnik techn. X st. sł. w Łodzi, zgubił legitymację urzędową Nr. 202, wydaną przez Dyрекcję P. i T. w Wilnie.

Zabielska Marja, urzędn. X st. sł. w Zarządzie Dyrekcji P. i T. w Warszawie, zgubiła legitymację urzędową Nr. 248, wydaną przez Dyr. P. i T. w Warszawie, w dniu 20 lipca 1920 r.

Huk Terenty, emerytowany podurzędnik pocztowy z Krakowa, zagubił legitymację kolejową Nr. 175, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Krakowie w dniu 23/7 1923 r.

St. Sekretarz poczty Schmidtówna Wanda z Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Poznaniu zgubiła swoją legitymację urzędową, wystawioną dnia 21/X 1920 r. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Poznaniu.

Dokumenty powyższe unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzom bezpieczeństwa, a dokument wysłać do właściwej władzy pocztowej.

Sprostowanie.

W Dzienniku Urzędowym M. P. i T. nr. 41 z 1923 r. na stronicy 704, punkt 8, zaszła pomyłka w druku; właściwe brzmienie powyższego punktu ma być „adresy pomocnicze zagraniczne“.

Konkursy.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowo-telegraficznego I klasy Lwów 2, z uposażeniem VI stopnia służbowego.

Termin do wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Telegrafów we wowie, 3 tygodnie.

L. 90107/IIa z dn. 21 września 1923.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Kamieniu k/Rudnika w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI st. sł.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie

L. 16144/IIa z dn. 19 września 1923 r.

Na posady kierowników urzędów pocztowych VI klasy w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie:

1) Kosmacz, 2) Kuryłówka, 3) Kurzany, 4) Łysiec, 5) Majdan Sieniawski, 6) Milatyn nowy, 7) Nieznajowa, 8) Podkamień koło Rohatyna, 9) Rakszawa, 10) Rodatycze, 11) Sławsko, 12) Sokołówka k/Ożydowa, 13) Spas, 14) Strychańce i 15) Suchostaw.

O posady te mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII stopnia służb. i niżsi funkcjonariusze trzech najwyższych stopni plac.

Warunki konkursu na posady kierowników urzędów VI kl. są zawarte w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. nr. 8, z r. 1923. Zaznacza się, że kierownicy urzędów pocztowych VI kl. są obowiązani dostarczyć za unormowaniem ryczałtem lokalu, światła, opału, przyborów kancelaryjnych oraz utrzymać i opłacać posłańca.

Oznaczenie wysokości tego ryczałtu nastąpi przy nadaniu posady kierownika urzędu VI kl.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 85122/IIa z dn. 22 września 1923.

Na posady kierowników urzędów pocztowych VI kl. w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie:

1) Besko, 2) Czerlany, 3) Komarówka, 4) Korszów k/Kołomyji, 5) Kosienice, 6) Koziowa, 7) Krukienice, 8) Morszyn, 9) Niegowce k/Kałuża, 10) Ohładów, 11) Pistyn, 12) Podszumlańce, 13) Proszowa, 14) Głowita, 15) Stare Siolo, 16) Szymbark k/Gorlic, 17) Tuchla, 18) Tucholka, 19) Turynka, 20) Ułaszkwce, 21) Uściczko, 22) Uściryki, 23) Wistowa, 24) Wołczkowce, 25) Wojtkowa, 26) Wybranówka, 27) Zabłotce k/Brodów, 28) Zawalów, 29) Zimna Woda, 30) Żelechów Wielki.

O posady te mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII stopnia służbowego i niżsi funkcjonariusze trzech najwyższych stopni plac. Warunki konkursu na posady kierowników urzędów VI kl. są zawarte w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. nr. 18, z r. 1923. Zaznacza się, że kierownicy urzędów pocztowych VI kl. są obowiązani dostarczyć za unormowaniem ryczałtem lokalu, światła, opału, przyborów kancelaryjnych, oraz utrzymać i opłacać posłańca.

Oznaczenie wysokości tego ryczałtu nastąpi przy nadaniu posady kierownika urzędu VI kl.

Termin wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 15036/IIa z dn. 20 września 1923.

Dział nieurzędowy.

Z dniem 1 września b. r. podwyższono cenę
**podręcznika do nauki działu administracji pocztowej
 i przepisów osobowych**

wydanego przez radcę Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy Karola PHILIPPA na jeden złoty polski, względnie tegoż urzędownie każdorazowo uznany ekwiwalent.

Wobec nowej podwyżki taryfy pocztowej zamawiający winni nadsyłać przekazem pocztowym albo wpłacić na konto P. K. O. Nr. 41.100 w Warszawie prócz należności za podręcznik kwotę:

10.000 Mk.	przy zamówieniu	1	egzemplarza
11.000	"	"	2 "
13.000	"	"	3—5 "

Przy zamówieniach za zaliczką opłata wynosi:

13.000 Mk.	przy zamówieniu	1	egzemplarza
14.000	"	"	2 "
20.000	"	"	3—5 "

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
 Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 4 kwartał 1923 r. — 60.000 mk.

Cena egzemplarza pojedynczego 4.500 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie
 dwuszpaltowej: 8.000 mk.

842

